

Arrest

nr. 240 155 van 27 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DELLOYE
Jetselaan 32
1081 KOEKELBERG

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DELLOYE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 26 november 2015, verklaart er zich op 11 december 2015 een eerste maal vluchteling.

Op 26 juni 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.2. Op 19 april 2018 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

Op 31 mei 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen, waartegen verzoeker geen beroep aantekende.

1.3. Op 22 juni 2018 verklaart verzoeker zich een derde maal vluchteling.

Op 27 augustus 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen. Bij 's Raads arrest nr. X van 16 januari 2019 werd het beroep tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing verworpen.

1.4. Op 5 april 2019 verklaart verzoeker zich een vierde maal vluchteling.

Op 5 september 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen, die per aangetekend schrijven op 6 september 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Afghaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit het dorp Tarakhel, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman. U bent een Pashtun van etnische origine en een soenniet. U diende in België op 11 december 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hierin verklaarde u het volgende. Een drietal maanden voor uw vertrek uit Afghanistan werd u op de terugweg van uw school naar huis door de talibancommandant N. aangesproken. Hij vroeg u om de taliban te vervoegen. U gaf geen antwoord en lichtte uw moeder erover in. Vervolgens stuurde N. tot tweemaal toe zijn mannen om op uw toetreding aan te dringen. Uw moeder oordeelde dat uw leven in gevaar was en vroeg uw oom om uw vlucht uit Afghanistan te regelen. Na een reis van ongeveer tweeënhalve maand kwam u op 26 november 2015 in België aan. Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u uw taskara (Afghaans identiteitsbewijs) en de enveloppe waarin uw taskara werd verstuurd neer op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS).

Op 26 juni 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake uw eerste verzoek. Immers verhinderden talrijke onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in uw verklaringen dat er enig geloof aan uw asielrelaas en uw aangemeten profiel kon worden gehecht. Dat u bij uw aankomst in België nog minderjarig was, was eveneens onaannemelijk. U bood aldus geen zicht op uw werkelijke situatie. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Na uw weigeringsbeslissing reisde u van België naar Frankrijk, waar u op 14 september 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende. In het kader van de Dublinreglementering werd u echter naar België overgebracht, aangezien België verantwoordelijk is voor het behandelen van uw verzoek. U diende hier op 19 april 2018 een tweede verzoek in. In uw tweede verzoek herhaalde u uw vrees ten opzichte van commandant N. en de taliban en benadrukte u dat u nog steeds problemen met hen hebt. Daarnaast gaf u aan dat uw moeder overleed gedurende uw verblijf in Frankrijk. U legde geen stukken neer ter staving van uw tweede verzoek. Op 31 mei 2018 verklaarde het CGVS uw volgend verzoek als niet-ontvankelijk. U legde immers geen bijkomende inhoudelijke verklaringen af en bracht evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aan met betrekking tot uw verzoek. U beperkte zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in uw eerste verzoek reeds hebt uiteengezet. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 22 juni 2018 een derde verzoek om internationale bescherming in. U beriep zich op dezelfde asielmotieven die u aanbracht in uw eerdere verzoeken. De talibancommandant N. was nog steeds op zoek naar u. Bij uw terugkeer naar Afghanistan vreesde u door N. gedood te zullen worden. Verder had u ook nachtmerries over uw moeder die overleden is. Ter staving van uw derde verzoek legde u een kopie van de taskara van uw vader, een kopie van de taskara van uw oom, een verzoek geschreven door uw oom aan het district Qarghayi en een briefomslag neer. Op 27 augustus 2018 verklaarde het CGVS ook uw derde verzoek niet-ontvankelijk. Immers bleek uit de door u neergelegde stukken en/of verklaringen allerminst enig bewijs van vervolging en bovendien wist u nog steeds niet aannemelijk te maken uw hele leven in de door u aangevoerde omstandigheden in Qarghayi te hebben gewoond. U tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar op 16 januari 2019 werd dit beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 5 april 2019 een vierde verzoek om internationale bescherming in. U verwees nog steeds naar de eerdere problemen zoals u die voorheen had uiteengezet en beweerde dat men nog steeds naar u op zoek zou zijn. Ter staving van dit verzoek - en uw herkomst uit Laghman, legde u uw originele paspoort neer, uw originele taskara, alsook een enveloppe.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek volledig steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming daar geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas en u bovendien allerminst zicht bood op uw werkelijke situatie. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Uw tweede en derde verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard aangezien u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor internationale bescherming in aanmerking zou komen. U tekende dan wel beroep aan tegen de beslissing in uw derde verzoek, maar dit beroep werd door de RvV verworpen. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming. Aldus staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. **Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.**

Met betrekking tot de **verklaringen** die u aflegt en waarvan kan immers worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk uw problemen met de taliban, moet worden beklemtoond dat uw vorig(e) verzoek(en) door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig vierde verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Uw bewering dat de taliban nog steeds naar u op zoek zou zijn, voegt aldus dus niets toe aan uw dossier. Immers werd in het verleden op uiterst omstandige wijze uiteengezet waarom geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw relaas. Dat u hier nu toch op verder wenst te borduren is dan ook niet ernstig. U toonde op geen enkele manier aan waar het CGVS tijdens haar eerdere beoordeling(en) een fout zou hebben gemaakt, noch wist u uw eigen geloofwaardigheid ook nog maar enigszins te herstellen.

Met betrekking tot de door u neergelegde **stukken** en waarmee u uw herkomst uit Laghman tracht te staven, dient te worden opgemerkt dat deze evenmin vermogen deze appreciatie om te buigen. Zo is het vooreerst bijzonder opmerkelijk dat u, ofschoon u daar eerder de kans toe had, pas in het kader van uw vierde verzoek een paspoort zou neerleggen. Te meer u in het verleden nog had verklaard nooit een paspoort te hebben gehad (Verklaring DVZ, dd. 11 april 2016, p. 8), is het bijzonder frappant dat u heden plots wél een paspoort neerlegt. Nog vreemder is evenwel dat u in het verleden allerminst enig idee leek te hebben wat uw geboortedatum was en u zelfs beweerde minderjarig te zijn, hetgeen uit uw paspoort allerminst blijkt. Het hoeft dan ook geen betoog dat dergelijke vaststellingen wederom tekenend zijn voor uw **absoluut gebrek aan oprechtheid**. In elk geval blijkt andermaal uit de door u neergelegde stukken geen enkel bewijs van vervolging in uw hoofde of een risico op ernstige schade. Immers zou uw paspoort hoogstens uw geboorteplaats in Laghman kunnen staven, doch zegt dit stuk allerminst iets over uw verblijfplaatsen doorheen de afgelopen jaren en/of uw werkelijke levensomstandigheden, wel integendeel. Dat u, die in Afghanistan slechts "enkele ezels en een eigen grond had", immers wel over een paspoort zou beschikken, strookt andermaal niet met het profiel dat u

zichzelf tracht aan te meten. Uw originele taskara legde u reeds neer in het kader van uw eerste verzoek en vormt aldus logischerwijs geen nieuw element. De enveloppe bewijst dat u post krijgt uit Afghanistan, dan wel uit **Jalalabad**. Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat documenten hoe dan ook slechts een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie (nog steeds) dat allerhande Afghaanse documenten wegens 's lands corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt.

Tot slot merkt het CGVS op dat uw verschoning in het verleden enkele vragen niet goed te hebben begrepen en er misschien problemen waren met de tolk en/of interviewer, evenmin overtuigt. Immers blijft dit slechts bij een blote bewering die u allerm minst weet te staven, noch concretiseert. Bovendien werden uw verklaringen ten aanzien van de DVZ en het CGVS telkens afgenomen met behulp van een tolk die het Pashtou machtig is, maakte u hier nooit eerder melding van en liet u zelfs vallen de tolk in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud "heel goed" te hebben begrepen (Gehoorverslag CGVS, dd. 17 mei 2016, p. 12).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van zijn paspoort (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.2. Op 26 november 2015 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij wordt bedreigd en onder druk gezet door talibancommandant N. om bij de taliban aan te sluiten. Op 27 juni 2017 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas, profiel en levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar Europa. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze weigeringsbeslissing, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Nadat verzoeker op 14 september 2017 in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende en in het kader van de Dublinregeling werd overgebracht naar België, dient hij op 19 april 2018 een tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in België in. Hij volhardt in de vluchtmotieven die hij uiteenzette in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Op 31 mei 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) omdat verzoeker geen elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing, zodat deze beslissing intussen definitief is geworden.

Op 22 juni 2018 dient verzoeker een derde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt opnieuw in de vluchtmotieven die hij uiteenzette in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en hij legt een aantal bijkomende documenten voor. Op 27 augustus 2018 nam de commissaris-generaal opnieuw een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) omdat verzoeker geen elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Bij 's Raads arrest nr. 215 241 van 16 januari 2019 werd het beroep tegen deze niet-ontvankelijkheidsbeslissing verworpen.

Op 4 april 2019 dient verzoeker onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt opnieuw in de vluchtmotieven die hij uiteenzette in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Hij legt zijn origineel paspoort, zijn originele taskara en een envelop neer (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming omdat verzoeker geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

2.3.5. De Raad stelt vooreerst vast dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet kunnen worden beschouwd als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Zijn originele taskara legde hij reeds voor in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker legt ook een origineel paspoort neer. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de commissaris-generaal aan het voorgelegde paspoort bewijswaarde ontzegt omdat het eventueel zou kunnen zijn nagemaakt, maakt hij een verkeerde en gedeeltelijke lezing van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal wijst er immers op dat verzoeker eerder verklaarde geen paspoort te hebben, dat verzoeker verklaarde zijn geboortedatum niet te kennen en minderjarig te zijn en dat het paspoort geen enkel element bevat waaruit de voorgehouden bedreigingen vanwege talibancommandant N. of enige andere vrees voor vervolging of enig ander risico op ernstige schade zou kunnen blijken. Uit het paspoort blijkt bovendien dat het werd afgeleverd op 28 oktober 2015, terwijl verzoeker eerder verklaarde dat hij ongeveer tweeënhalf maand onderweg was alvorens op 26 november 2015 in België aan te komen, hetgeen betekent dat hij rond half september 2015 uit Afghanistan zou zijn vertrokken hetgeen niet te rijmen valt met afleverdatum in het paspoort. Dit klemmt des te meer daar verzoeker eerder verklaarde geen paspoort te hebben. In de bestreden beslissing merkt de commissaris-generaal bovendien terecht op dat het bezit van een paspoort niet verzoenbaar is met het profiel dat verzoeker zichzelf tracht aan te meten. Hoe dan ook, de Raad is samen met de commissaris-generaal van oordeel dat het paspoort hoogstens kan aantonen dat verzoeker geboren werd in Laghman, niets meer en niets minder. Waar verzoeker stelt: *“Bovendien, het louter afwijzen van een bewijsstuk omdat het eventueel nagemaakt zou zijn, zonder enig bewijs of verificatie, is geen beslissing die met zorgvuldigheid genomen is.”*, gaat hij er verkeerdelijk van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegt indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal (en bijgevolg ook de Raad) kan evenwel ook om andere redenen iedere bewijswaarde weigeren. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Het louter toevoegen van een gedeeltelijke kopie van het paspoort aan onderhavig verzoekschrift (stuk 3) werpt op het voorgaande geen ander licht. Betreffende de briefomslag merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op dat deze hooguit aantoonde dat verzoeker post heeft ontvangen uit Jalalabad zodat deze aldus evenmin enig element bevat dat de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, zijn profiel en zijn levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar Europa zou kunnen herstellen of anderszins een nood aan internationale bescherming in zijn hoofde zou kunnen aantonen.

2.3.6. Wat de verklaringen betreffen motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker in het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming louter voortbouwt op een vluchtrelaas dat reeds in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming ongeloofwaardig werd bevonden en dat de documenten die verzoeker voorlegt in het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming evenmin van aard zijn de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, zijn profiel en zijn levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar Europa alsnog te herstellen:

*“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek volledig steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming daar geen geloof kon worden gehecht aan uw relaas en u bovendien allerminst zicht bood op uw werkelijke situatie. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Uw tweede en derde verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard aangezien u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor internationale bescherming in aanmerking zou komen. U tekende dan wel beroep aan tegen de beslissing in uw derde verzoek, maar dit beroep werd door de RvV verworpen. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek om internationale bescherming. Aldus staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. **Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.***

Met betrekking tot de **verklaringen** die u aflegt en waarvan kan immers worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk uw problemen met de taliban, moet worden beklemtoond dat uw vorig(e) verzoek(en) door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan

geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig vierde verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Uw bewering dat de taliban nog steeds naar u op zoek zou zijn, voegt aldus dus niets toe aan uw dossier. Immers werd in het verleden op uiterst omstandige wijze uiteengezet waarom geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw relaas. Dat u hier nu toch op verder wenst te borduren is dan ook niet ernstig. U toonde op geen enkele manier aan waar het CGVS tijdens haar eerdere beoordeling(en) een fout zou hebben gemaakt, noch wist u uw eigen geloofwaardigheid ook nog maar enigszins te herstellen.

Met betrekking tot de door u neergelegde **stukken** en waarmee u uw herkomst uit Laghman tracht te staven, dient te worden opgemerkt dat deze evenmin vermogen deze appreciatie om te buigen. Zo is het vooreerst bijzonder opmerkelijk dat u, ofschoon u daar eerder de kans toe had, pas in het kader van uw vierde verzoek een paspoort zou neerleggen. Te meer u in het verleden nog had verklaard nooit een paspoort te hebben gehad (Verklaring DVZ, dd. 11 april 2016, p. 8), is het bijzonder frappant dat u heden plots wél een paspoort neerlegt. Nog vreemder is evenwel dat u in het verleden allerm minst enig idee leek te hebben wat uw geboortedatum was en u zelfs beweerde minderjarig te zijn, hetgeen uit uw paspoort allerm minst blijkt. Het hoeft dan ook geen betoog dat dergelijke vaststellingen wederom tekenend zijn voor uw **absoluut gebrek aan oprechtheid**. In elk geval blijkt andermaal uit de door u neergelegde stukken geen enkel bewijs van vervolging in uw hoofde of een risico op ernstige schade. Immers zou uw paspoort hoogstens uw geboorteplaats in Laghman kunnen staven, doch zegt dit stuk allerm minst iets over uw verblijfsplaatsen doorheen de afgelopen jaren en/of uw werkelijke levensomstandigheden, wel integendeel. Dat u, die in Afghanistan slechts "enkele ezels en een eigen grond had", immers wel over een paspoort zou beschikken, strookt andermaal niet met het profiel dat u zichzelf tracht aan te meten. Uw originele taskara legde u reeds neer in het kader van uw eerste verzoek en vormt aldus logischerwijs geen nieuw element. De enveloppe bewijst dat u post krijgt uit Afghanistan, dan wel uit **Jalalabad**. Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat documenten hoe dan ook slechts een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie (nog steeds) dat allerhande Afghaanse documenten wegens 's lands corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt.

Tot slot merkt het CGVS op dat uw verschoning in het verleden enkele vragen niet goed te hebben begrepen en er misschien problemen waren met de tolk en/of interviewer, evenmin overtuigt. Immers blijft dit slechts bij een blote bewering die u allerm minst weet te staven, noch concretiseert. Bovendien werden uw verklaringen ten aanzien van de DVZ en het CGVS telkens afgenomen met behulp van een tolk die het Pashtou machtig is, maakte u hier nooit eerder melding van en liet u zelfs vallen de tolk in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud "heel goed" te hebben begrepen (Gehoorverslag CGVS, dd. 17 mei 2016, p. 12)."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat geen rekening werd gehouden met (i) het feit dat de ondergane bedreigingen vanwege talibancommandant N. zeer moeilijk kunnen worden bewezen, (ii) het feit dat hij wel degelijk in Pashtouns gebied is geboren en er heeft geleefd tot 2015, en (iii) het feit dat de taliban vooral Pashtounen rekruteren in lokale dorpen waarbij zij geweld en foltering kunnen gebruiken. Hij stelt dat hij in het kader van zijn derde en vierde verzoek om internationale bescherming trachtte aan te tonen dat hij uit de provincie Laghman afkomstig is en Pashtoun is, hetgeen volgens hem een nieuw element uitmaakt in zijn dossier. Tevens stelt verzoeker dat de commissaris-generaal vaststelt dat zijn paspoort zou kunnen zijn nagemaakt, "louter omdat het na enige tijd werd aangeboden en zonder enige bewijs". Hij stelt: "Bovendien, het louter afwijzen van een bewijsstuk omdat het eventueel nagemaakt zou zijn, zonder enig bewijs of verificatie, is geen beslissing die met zorgvuldigheid genomen is."

De Raad stelt vast dat in het kader van verzoekers voorgaande verzoeken om internationale bescherming geen geloof werd gehecht aan verzoekers vluchtrelaas, zijn profiel en zijn levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar Europa. In het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming komt verzoeker niet verder dan te volharden in zijn eerder aangehaalde vluchtmotieven hetgeen geen ander licht werpt op de bevonden ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden profiel en levensomstandigheden. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij in het kader van zijn derde en vierde verzoek om internationale bescherming trachtte aan te tonen dat hij afkomstig is uit de provincie Laghman en van Pashtounse origine, dient erop gewezen dat verzoeker deze elementen ook reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde zodat ze bezwaarlijk als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen worden beschouwd. Het louter

volharden in deze elementen in het kader van zijn derde en vierde verzoek om internationale bescherming en het voorleggen van documenten (de taskara en een origineel paspoort) waaraan geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend, zoals hoger werd besproken, werpen immers geen ander licht op de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, zijn profiel en zijn levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar Europa. Waar verzoeker stelt dat de voorgehouden bedreigingen vanwege talibancommandant N. zeer moeilijk kunnen worden bewezen, dient erop gewezen dat verzoeker reeds van bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming de kans kreeg om aan de hand van gedetailleerde, coherente, doorleefde en geloofwaardige verklaringen zijn vluchtrelaas aannemelijk te maken, doch dat hij hier gelet op de vele tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in zijn verklaringen niet in is geslaagd.

Voor het overige voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de motieven in de bestreden beslissing. Mede gelet op het voorgaande, blijven deze motieven dan ook onverminderd overeind.

2.3.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van onderhavig, vierde (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig augustus tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS